

4. Користін О.Є. Економічна безпека [Електронний режим] / О.Є. Користін.
– Режим доступу:

http://pidruchniki.ws/16520205/ekonomika/indikator_i_finansovoyi_bezpeki_suspilstva

5. Економічна безпека: навч. посіб. \ за ред. З.С. Варналія. – К.: Знання, 2009. – 647 с.

6. Бондарук Т.Г. Бюджетне регулювання в системі забезпечення економічної безпеки держави / Т.Г. Бондарук // Розвиток системи обліку, аналізу та аудиту: теорія, методологія і організація. – К.: НАСОА. – 2013. – № 1. – С. 143–152.

7. Бондарук Т.Г. Місцеве самоврядування та його фінансове забезпечення в Україні: моногр. / Т.Г. Бондарук; НАН України. Ін-т екон. та прогноз. – К.: Експрес, 2009. – 608 с.

8. Указ Президента України Про Стратегію національної безпеки України від 12.02.2007 №105/2007 [Електронний режим] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу:

<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/105/2007?nreg=105%2F2007&find=1&text=%E7%E0%E3%F0%E7&x=0&y=0>

Булах Т.М.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економіки та менеджменту

зовнішньоекономічної діяльності,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

Угода про асоціацію України з ЄС: вигоди та проблеми

Чотири роки тому, 27 червня 2014 р., Україна стала повноправним асоційованим членом Європейського Союзу. Українські експерти зазначають, що зараз угода лише наповнюється змістом, тому підбивати підсумки ще зарано. Хоча вже можна говорити про вигоди та проблеми наближення України за низкою політичних та економічних стандартів до європейських.

Отже, після підписання Угоди про асоціацію з ЄС Україна отримала наступні вигоди:

- доступ до європейського ринку;
- утворення зони вільної торгівлі з країнами ЄС;
- зниження ставок ввізного мита для українських товарів;
- доступ до державних закупівель в країнах ЄС;
- доступ до ринків третіх країн [5];
- наближення законодавчої бази відповідно та адміністративних процедур України до відповідних норм та процедур ЄС;
- відкриття нових ринків для здійснення інвестиційної діяльності;

- налагодження більш тісної співпраці між країнами-донорами та країнами-реципієнтами прямих інвестицій;
- вільний рух капіталу, пов'язаний із наданням кредитів, які стосуються торговельних операцій, або з наданням послуг, а також із фінансовими позиками та кредитами інвесторів;
- розширення кола партнерів та диверсифікація поставок для зменшення ризиків у разі недоступу до ринків країн СНД;
- можливість отримання технічної та фінансової допомоги ЄС;
- доступ до якісної імпоротної техніки, насіння, засобів захисту рослин;
- збереження суверенітету у здійсненні зовнішньоекономічної політики тощо.

Водночас варто зазначити досить невисоку пристосованість українського малого та середнього бізнесу до умов ринку ЄС через відсутність комплексної стратегії державного регулювання зовнішньоторговельного сектору в умовах європейської інтеграції. Адже все ще бракує регулювання кредитування експорту, запровадження культури ведення бізнесу на зовнішніх ринках, розбудови інституту експорту, владного процесу адаптації українського законодавства до європейських вимог тощо.

Основними проблемами зовнішньоторговельних відносин України та Євросоюзу в рамках Угоди про асоціацію є:

1. Асиметрія у постачанні товарів. З боку України експортуються низькомаржинальні товари переважно як сировина та напівфабриката, країни-члени ЄС імпортують в країну високомаржинальні товари кінцевого вжитку. Таким чином, низка експортоорієнтованих галузей вітчизняної економіки не має можливості розвиватись, що призводить до консервування експортних можливостей та зменшення експортного потенціалу держави [6].

2. Суттєві витрати на дотримання стандартів ЄС. Українські товари зможуть вийти на ринок ЄС після адаптації до європейських вимог якості і безпечності продукції, а це вимагає значних державних і приватних інвестицій.

3. Квотування постачання низки ключових товарів експорту. Зокрема, зі сторони ЄС діють тарифні квоти на 36 груп сільськогосподарських сировинних товарів, ставки ввізних мит поза якими залишаються на загороджувальному рівні. А це перешкоджає досягненню короткострокових цілей переорієнтації вітчизняних виробників з втрачених ринків збуту на теренах Євразійського економічного союзу (ЄАЕС).

4. Різке зменшення розмірів митних платежів. З урахуванням кризових проявів в економіці держави та значного дефіциту національного бюджету це має негативний вплив на соціально-економічний розвиток держави [6].

5. Складність та обтяжливість митних процедур. За результатами "Doing Business 2017", тривалість експортних операцій в Україні сягає 122 годин, а вартість оформлення документів на експорт 367 дол. США. За імпортними операціями – близько 240 годин, оформлення документів – 312

дол. США. Для порівняння: середня тривалість зовнішньоторговельних операцій в більшості країн ЄС не перевищує 1 години, а пов'язані з ними надлишкові витрати відсутні взагалі [1].

6. Відсутність доступного фінансування. Відсотки за експортними кредитами та вартість страхування експорту в Україні є значно вищими, ніж в країнах ЄС, що ставить багатьох українських виробників у завідомо неконкурентні умови порівняно з європейськими. Ця тенденція ускладнюється відсутністю експортно-кредитних агентств, які здійснюють фінансову підтримку експорту.

Окрім зазначеного, до певних труднощів можна віднести [2]: адаптація та зміни нормативно-правової бази потребують залучення коштів; витіснення суб'єктів малого і середнього підприємництва через конкуренцію; великі затрати на модернізацію виробництва; збільшився конкурентний тиск для певних галузей на внутрішньому ринку, що може призвести до їх зникнення; через збільшення експорту сировини та напівфабрикатів зросло негативне сальдо торгівлі; незахищеність нових галузей економіки, які не мають потрібного рівня конкуренції.

Незважаючи на зазначені проблеми, перспективність зовнішньоторговельних відносин між Україною та Європейським Союзом в рамках Угоди про асоціацію не викликає сумніву.

Список використаних джерел:

1. Зовнішньоекономічні відносини України з ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forumkyiv.org/uk/analytics/zovnishnoekonomichni-vidnosini-ukrayini-z-yes>.

2. Манаєнко І.М. Тенденції торговельно-економічної співпраці України та ЄС / І. М. Манаєнко, Д. О. Путіліна // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. – 2017. – № 3. – С.10-14.

3. Булах Т.М. Аналіз стану та тенденції розвитку зовнішньої торгівлі України з країнами ЄС / Т.М. Булах, О.А. Іващенко, Л.О. Плахотнікова // Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. – 2019. – № 1-2. – С. 59-68.

4. Наслідки запровадження ЗВТ із ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agroconf.org/content/naslidki-zaprovadzhennya-zvt-iz-ies>.

5. Торгівля з ЄС в рамках поглибленої та всеосяжної угоди про вільну торгівлю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [meold.kmu.gov.ua>mines/file/link...DCFTA_EU_UA.pdf](http://meold.kmu.gov.ua/mines/file/link...DCFTA_EU_UA.pdf).

6. Ярош-Дмитренко Л.О. Зовнішньоторговельні відносини України з країнами євросоюзу у контексті інтеграції до європейського економічного простору / Л. О. Ярош-Дмитренко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. – 2017. – Вип. 25 (1). – С. 48-52.

7. Bulakh T. The Evaluation of Investment Cooperation of Ukraine with EU Countries / T. Bulakh, O. Ivashchenko, O. Lytvyn // Statistics of Ukraine. – 2018. – № 4. – С.50–56.

Галяра С.В.,
*студент освітнього рівня «магістр»,
спеціальність «Менеджмент»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

Визначення ефективності послуг ІТ-аутсорсингу

Визначення ефективності аутсорсингу є важливим моментом під час прийняття рішення про його використання на підприємстві. Під час оцінки ІТ-аутсорсингу використовують якісні показники, до яких відноситься: покращення якості товарів чи послуг, оптимізація виробничих процесів, параметри ефективності господарської в цілому.

Показники економічної ефективності за певними процесами визначаються шляхом співставлення отриманого результату із витраченими ресурсами, тобто витратами. В основі найважливішої ознаки ефективності знаходиться досягнення відповідного результату діяльності за раціональних витрат ресурсів [1].

В цьому контексті досить точно визначає економічну ефективність послуг ІТ-аутсорсингу Н.М. Шмиголь, згідно трактування якого ефективність формується за умов, якщо сукупні витрати суб'єкта господарювання на проведення аутсорсингу є меншими від витрат на реалізацію цього бізнес-процесу власними силами. При не виконанні даної умови, бізнес-процес краще виконувати власними силами [2, с. 194]. Подібний підхід до визначення ефективності аутсорсингу ІТ-послуг в Л.О. Лігоненко і Ю.Ю. Фролової, які зазначають, що перехід на аутсорсинг невиправданий у випадку вищої собівартості бізнес-процесу виконаного власними силами, від сукупних поточних витрат у сумі з втратами при купівлі такої послуги в аутсорсера [3, с. 123].

Важливим недоліком зазначених підходів до визначення ефективності аутсорсингу ІТ-послуг можна вважати те, що вони не передбачають врахування якісної складової аутсорсингу. Справа в тому, що передача ІТ-функцій на аутсорсинг супроводжується не лише на зменшенням витрат та збільшенням прибутку, але й покращенням якості товарів чи послуг, зростанням обсягів їх реалізації.

Комплексний аналіз результативності аутсорсингу ІТ-послуг вимагає врахування не тільки кількісної зміни параметрів підприємства, а також якісних змін.

Ефективність впровадження аутсорсингу на підприємствах можна розраховувати з використанням наступних якісних показників, що можуть

Нью-Йорк і Західне узбережжя). У 2014-2015 рр. китайська влада зробила ряд кроків для підтримки ринків житла, які не належать до п'яти найбільш «перегрітих» ринків Піднебесної (Пекін, Гуанчжоу, Санья, Шанхай і Шеньчжень). Тепер для отримання іпотечного кредиту на покупку нерухомості перший платіж може бути 20% (а не 30%, як в п'яти мегаполісах). Крім того, на більшій частині території країни при придбанні другого житла на дві третини знижений податок на угоду (цей пункт також не стосується п'яти названих вище міст). Однак ці зміни майже ніяк не вплинули на ситуацію на ринку. У Шеньчжені тільки за останній рік ціни на житло злетіли на 53% [8].

Ажіотаж на ринку житла найбільших міст Китаю експерти пояснюють більш м'якою монетарною політикою центрального банку за останні півтора року. Хоча вона виправдана з економічної точки зору, пом'якшення веде до того, що низькі процентні ставки все більше роздувають ціни на активи. Спочатку велика частина виданих банками кредитів починала обертатися на фондовому ринку, але після його краху влітку 2015 року нерухомість стала одним з найбільш привабливих місць для інвестицій (контроль над рухом капіталу, який останнім часом став ще жорсткішим, не дозволяє китайцям інвестувати гроші за кордоном).

Зацікавлені нерухомістю спекулянти знають про надлишок пропозиції в невеликих містах і тому вважають за краще купувати квартири в мегаполісах. Дю Жінсонг з Credit Suisse називає це «формою групового мислення» [9]. За його словами, всі учасники ринку – інвестори, девелопери, політики і банкіри – вважають, що найбільші міста є більш надійними.

Якщо цей підйом збережеться, то він пожвавить будівельний сектор, вважають деякі інвестори. Сировина, що використовується для будівництва багатоквартирних будинків, така як чорний метал (балки) і мідь (дріт), трохи зміцнилася в ціні після недавнього обвалу, почасти в надії на те, що китайський ринок нерухомості почне рости. Неважко помітити, що міні-цикли в будівельному секторі Китаю в останні десять років включали певну стабільну послідовність подій: зростання продажів житла призводило до зростання нового будівництва, що в свою чергу штовхало вгору ціни на сировину. «Ринок житла, який характеризується постійним зростанням цін і обсягів торгівлі, безумовно, не може слугувати показником, що на макрорівні китайський ринок житла перенасичений», – вважає експерт інвестиційного банку China International Capital Ліанг Гонг. Проте події серпня 2015 року та недвозначні заходи китайського уряду щодо зниження споживання у мегаполісах свідчать про можливе виникнення складнощів із бульбашкою на ринку нерухомості [9].

Цей ринок є одним із найбільш імовірних джерел виникнення наступної бульбашки, і підтвердженням цьому є не лише події у США та Китаї, але й діяльність потужних інвесторів на світовому фінансовому ринку, яку вкладають величезні суми коштів у нерухомість з перспективою отримання від таких інвестицій зиску.

4. Резнікова Н. В. Світова фінансова криза як фактор економічного розвитку / Н. В. Резнікова, М. М. Відякіна // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2010. – № 1 (3). – С. 271–279.

5. Резнікова Н.В. Теоретико-методологічні підходи до визначення природи економічних дисбалансів в контексті кризових потрясінь / Н.В. Резнікова // Вісник Донецького національного університету. Серія В. Економіка і права. – 2012 – №1. – С. 177-184.

6. Резнікова Н.В. Глобальні проблеми світового господарства і міжнародних економічних відносин. – К.: ТОВ «Видавництво «Консультант», 2017. – 540 с.

7. Ціни на нерухомість в Китаї продовжують зростати [Електронний ресурс] // CRI Online, Міжнародне радіо Китаю. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://ukrainian.cri.cn/841/2016/05/18/2s44118.htm>.

8. Nylander J. How The Search For Love Fuels China's Housing Bubble [Electronic resource] / J. Nylander // Forbes / Asia. – 2015. – Mode of access: <http://www.forbes.com/sites/jnylander/2015/05/04/how-the-search-for-love-fuels-chinas-housing-bubble/#69f2d4b75632>.

9. Mohsin S. Norway Frees Wealth Fund to Add \$17 Billion in Real Estate [Electronic resource] / S. Mohsin, M. Holter // Bloomberg. – 2016. – Mode of access: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2016-04-05/norway-highlights-risks-to-expanding-wealth-fund-investments>.

Главіцька А.В.,
*студентка освітнього рівня «магістр»,
спеціальність «Менеджмент»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

Особливості управління міжнародною інноваційною конкурентоспроможністю компанії

Інновація – це якісно нові підходи до планування, розробки, просування, удосконалення продуктів, послуг, процесів, що допомагають отримати підприємству конкурентні переваги на ринку.

Управління інноваціями та інноваційною конкурентоспроможністю, можна охарактеризувати, як управлінські дії, направлені на розвиток та управління інноваціями в організації для кращої адаптації та розвитку в умовах динамічних змін зовнішнього середовища. Такий управлінський процес має здійснюватися правильно та ефективно, в межах розроблених стратегій розвитку та враховуючи можливі зміни як у внутрішній структурі організації, так і на всьому ринку та є одним із найважливіших інструментів виконавчих директорів компаній в умовах висококонкурентного середовища.